

“నా టేబిల్ దగ్గర నిలబడి ఆర్థిక విద్యను నేర్పాలి” అన్నాడు. ఇప్పుడు చూడ, ఏది చూడమన్నా కనబడదు.

“ఆ టేబిల్ గాం ఏది? ఎక్కడ పాఠశాల? దయచేసి వెతికిపెట్టు. నిన్నటి రేదీని, కబాచు నుండి వచ్చింది” అని డాక్టరు నికోలెవ్ ఎవ గ్రాఫీని దానదానిమీద ఎగిరిపడ్డాడు. సన్నం గానూ నిరీసంగానూ ఉండే ఆపడుతు తనకు కాదన్నట్టుగా టేబిల్ కింద నన్ను చెత్త కాగితాల బుట్టలోంచి టేబిల్ గామును తీసి డాక్టరుకి అందించింది. నిశ్చలంగా కాని అసన్నీ రోగుల దగ్గర్నుంచి వచ్చినవి అక్కడనుంచి మందు సావిడి అంతా వెతికారు ఆ తరువాత ఓట్ల మైద్రేవన గనకూడా కలయజూసారు.

అరరాత్రి అయింది తన భార్య ఇంకా ఇంటికి చేరలేదు. తెల్లవారుజూమున విదంబికి గాని ఆమె రాను డాక్టరుకి తన భార్యమీద చాలా అపనమ్మకం ఆమె చాలాసేపటివరకు కంటబడకపోయేసరికి అతనికి చిరాకు పుట్టుంది. నిద్ర రాదు తన భార్య, ఆమె వస్తవులు—ఎంత అసహ్యం ఆ మంచం, ఆ అడ్డం, ఆ చాకలిట్టు పట్టెలు, ఆ పువ్వులు.

ఇంట్లో సమయంలో డాక్టరుకి క్రోధము, అనూయ ప్రజ్వరిల్లుతాయి. ఇప్పుడు తనకా టేబిల్ గాము మళ్ళీ చూడాలని వుంది అది తన అన్నగారు పంపిన క్రిస్టమస్ సందేశం సాధారణమయినదే అయినా మళ్ళీ చూడాలనిపిస్తుంది తనకి.

తన భార్య గదిలో టేబిల్ మీద కాగితాల మధ్య ఒక టేబిల్ గాం కనిపించింది. తన భార్యకు తన అత్తగారి యడ్రాసన వచ్చింది, మాటకాగ్లో నుండి ‘మైకేల్’ కేరతో ఉంది అనేదా పరాయిభాష బహుశా ఇంగ్లీషు.

ఎవరి మైకేల్? అత్తగారి యడ్రాసుకి పంపడం ఎందుకు? మాటకాగ్లో ఎవరున్నారు? తన గదిలోకి వెళ్లి నెమ్మదిగా ఆలోచిస్తే డాక్టరుకి తాను తన భార్యతో, ఒకప్పుడ ఏదాడైచితుకు పీటరుబర్గ్ లో ఉన్నప్పుడు సంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. ఒకనాడు తన స్నేహితుని ఇంటి విందు కేళి, వచ్చిన వారిలో ఇరవై రెండు ఇరవై మూడేళ్ల యువకుడు మైకేల్, ఇవానోవిచ్ తనకు, తన భార్యకు తన స్నేహితుడు పరిచయంచేశాడు. వారి కులగోత్రాల విషయం, విచిత్రమైనదిగా కూడా విన్నాడు. గండుమాసాల కిందట ఆ అబ్బాయి దేవుని తన భార్య ఆలయంలో ఉండగా చూశాడు. ఆ రోజు క్రింద క్రెంచి బాషలో “ప్రస్తుత జ్ఞాపకాలకి, భవిష్యత్తు ఆశలకి” అని వ్రాసి వుంది.

తరువాత ఆ అబ్బాయి తన అత్తగారి ఇంటి దగ్గర ఒకమారు కలిశాడు. ఆ రోజుల్లోనే తన భార్య ఇంటికి రావడం మానేసి రాత్రులు చాలాసేపటివరకు విలాసాలతో కాలం గడుపు తూంది. ఏ నాలుగింటికో ఐదంటికో ఇంటికి చేరుకుంటూంది. విదేశాలకి వెళ్లాలని పాస్ పోర్టు సంపాదించిపెట్టమని తనని నిత్యనూ పేధించు తున్నది అందుకు తాను సమ్మతించక పోవడం వల్ల ఇంట్లో అప్పుడప్పుడు చిన్న చిన్న తుపానులు రేగుతున్నాయి. ఆ కారణంగా అతనికి కాళ్లర మొహం చూడడానికి సిగ్గువుతూంది.

ఆరు మాసాల క్రిందట తన స్నేహితులు పరిక్షించి చెప్పారు తనకు శ్వాసజబ్బు ప్రవేశించింది. ఇంక ఉద్యోగానికి శీలవుపెట్టి కొన్నాళ్లు క్రిమియాలో ఉండేరావాలి. ఈ మాట చెప్పి నప్పుడల్లా ఓట్లమైద్రేవనా చాలా ప్రమాదా వస్థలో పడిపోతుంది. తన భర్తమీద ఎక్కడ లేని ప్రేమా ప్రకటిస్తూ క్రిమియాలో ఎక్కడ చనిగా ఉంటుందనీ, ఏమీ ఉసుపోదనీ అంత కన్న ‘నైస్’ వెళ్లితే చాలా బాగుంటుందనీ సహాయం అక్కడికి అయితే తాను తప్పకుండా వచ్చి భర్తసేవ చేస్తుంది. ఇప్పుడు డాక్టరుకి బోధపడింది. తన భార్య నైస్ ఎందుకు వెళ్తానన్నది అక్కడికి మాటకాగ్లో దగ్గర మైకేల్ ఎప్పుడూ తన దగ్గర ఉండవచ్చు.

ఒక ఇంగ్లీషు డిక్ సరీ సహాయంతో ఆ టేబిల్ గాంలో మాటలు తీరుమాచేసుకుంటూ ఆ మాటలకి ఆరాన్ని ఊహించుకుంటూ సారాంశం తేల్చాడు డాక్టరు.

“నా క్రియారానికి అభివందనాలు ఆమె

సహధర్మచారిణి

రచన అంటోనీ మెకోవ్. అనువాదం ‘ఫల్గున్’

ఉండవచ్చునుపాదాలకు వేసవేలు ముద్దులు క్రియారాని అగమనాన్ని ఎదురుచూస్తున్నాను. తను తన భార్యతో నైస్ వెళ్లడం అంకరిస్తే తన స్థితి ఎంతో బాధించుతూ ఉండేది. ఎంతో హేళనకు పాత్రమయ్యేది. ఏమిటన్నాడు డాక్టరు ఆ ఊపాకు ఎంతగా వలించి పోయాడోగానీ, డాక్టరు కంటసీరు క్రమింపి గదిలోనున్న కిటికీలు అన్నిటి దగ్గరకు పరుగులు త్రొక్కి ఎంత వివేకం చూపిస్తున్నాడో ప్రస్తుతం చక్కనితనం ఎంచినవ్యవృత్తిగా సర్దుకు తాను ఈ కుండ మీద, నీటిపాతిన ‘లంబ’ బంధంలో పడి ఈ విధంగా కృశించడం ఏమి విధి?

“ముద్దుపాపం—నీ తెచ్చి తెచ్చి సిరి!” చేతుల్లో ఉన్న టేబిల్ గాం నలిపేస్తున్నాడు ఆ రోజుల్లో—తాను కొత్తగా ఓట్లమైద్రేవనా ప్రేమలో పడ్డప్పుడు—ఆమెను వెళ్లి చేసికో దలచినప్పుడు ఈ ఏడేళ్లుగా ఈమెతో కలిసి నివసిస్తున్నప్పుడు, తనకు ఆచార్యునూ, ఆనంద దాయక మూ ఆమె జన్మ లో న్నిత్య మూ నివసించే సన్నాహ జీవాసనలు శరీరా న్నంతటికీ నిండియుండే మెత్తని లేసు ఆ చిన్ని పాదాలు నిజంగా అవి ముద్దుల పాదాలే. అర్చనలు కాగింతల జ్ఞాపకాలు ఆమె తన లేసు తన శరీరానికి తాకిన స్పర్శ ఆ సెల్కు తనవేటికి తగిలిన స్పర్శ అంటే ఇక ఇప్పుడా, అలకలకు, ఏడ్పులకు, ప్రార్థనలకు, బెదిరింపులకు, అబద్ధాలకు, మోసాలకు లెక్కలేదు. తన జీవితంలో నిజంగా సుఖపడకలసిన రోజులు సరకవ్రాయిమై పోయినాయి. సర జీవితం ఎక్కరింతలకు వీలయింది సర్వులపాలయిపోయింది. తాను ఆరించే పది వేలలో సంవత్సరాలకు ఒక దమ్మిడి అయినా గ్రామంలో ఉన్న రెండు కిలో పంపిణీచేశాడూ. తన కిచ్చిన 15 వేలకుమీద అప్పు ఇంతిన్ని ఈ ఇంట్లో ఘాతాలు వసిస్తున్నాయి. ఇంత హీనముగ ఉండేకాదు ఈ క్రమింపా తాన్ని ఎంచినామింది. ఇంటి వివాహానికి గాని తిన్నాం. దగ్గతో ఊరిరానిక అవసరమైనా డాక్టరు మరు గంట లయసరికి బాగా అలసి పోయాడు. తప్పంతా తనది తనకుగాక ఇంకా కణ్ణి పెట్టేసుకొని ఉంటే, ఆమె అన్ని కట్టు బాట్లకు గాంగి యుండేవేమో! ఎంతకూ ఆమె సాహసవంతురాలు.

సక్రమంగా ఉంటుందని సమ్మత మేమిట? ఏమో, క్రమింపా దయాలు తనకు అరంకావు. తనకు మనస్తత్వశాస్త్రంలో పరిచయం తక్కువ అదిగాక, తనకి ఆలోచన అనవసరం, అల్లరేడు తిమ్మింపా. “ఇంతకూ, నేను ఇంకా అట్టేకాలం జీవించు చచ్చిన వాళ్లలోనే లెక్క నే నెందుకు? ఆమెదారికి అడ్డం రావాలి. ఇప్పుడు నా అధికారాలకోసం ప్రాకులాడడం అవివేకం. ఆమెను పనించుకోవడమే బాధ్యం. ఆమె తను కోరిన వాని దగ్గరకే వెళ్లిపోవచ్చు. ఆమెకు విడాకు లిస్తాను. దావం అంతా నా మీదే నేను కుంటాను.”

ఓట్లమైద్రేవనా నన్నునే దుర్బిలో కూలబడింది—తెల్లగోన, పేటు, యాంబు అన్నిటి తోనూ.

“అబ్బా, ఆ అబ్బాయితో గట్టి పుక్కు! అని విసుగుకుంటూంటే “ఎంత అసందర్భం! ఎంత అవివేకం! ఎవరు సహించగలరు? నేను సహించలేన, నేను సహించలేను” అని వల్లించు కుంటూంది.

“ఏమిట సంగతి?” అని అడిగాడు డాక్టరు. ఆమెకు దగ్గరగా వచ్చి “అబ్బా, ఆ అబ్బాయి నన్ను దిగవీడడానికి కచ్చాడు. నా ‘వేగ’ పాఠశాడు అందులో 15 రుబెన్లు ఉన్నాయి కూడ. అవి

నూ అమ్మదగ్గర బదులడిగి తెచ్చాను. నమ్మకం కలికేలాగ చిన్న పిల్లల రాగాలు తీయడం ఆరంభించింది. చేతిమాలే కాదు, చెతి ‘స్లవ్స్’ కూడా ఆ కన్నీటతో లడిసిపోయాయి.

“ఎందుకు ఏవ్వం? పోయినదేది వనది కా గక గాన్ని గురించి విచారించడం మేమిటి ఇంతగా ఇంక శాంతిస్తావా! కాస్త నీతో గూటాడుగా? మనకుంటున్నాను.”

“నేనేమీ భాగ్యవంతురాలనుకాను, డబ్బు ఈభాగంగా పోట్లకోడానికి అతడు నాకు డబ్బు తిరిగిస్తానన్నాడు. కాని నాకుమాత్రం సమ్మతంలేదు. అతిడి దగ్గర వెళ్ళులేదు.”

“నకేలే అలాగే ఇక చాలించు నీకు పాతిక రుబెన్లు నే నీస్తానుగాని రేపు, ఇంక ఆ ప్రసంగం గాలించు.”

“నా దుస్తులు చూర్చుకోలేదు” అంటే ఏమిట? స్వరంతోనే “ఈ దుస్తులు యెవ్వలో క్రుంగి పోయాయి. నేను మరేం మాటాడగలను అయినా ఇప్పుడు చచ్చిపోవడం అత్యవసరం ఏమెచ్చింది, విదంతా ఒక వింత ప్రవర్తన!”

తన గదిలోకి వెళ్లి తుణులు దుస్తులు మార్చు కొని వచ్చేసింది. తన గూతుతో వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నది. ఆమె భర్తకు తన తలకట్టూ, చిన్ని పాదాలకున్న బోగ్గా తప్పితే ఆమె రూప మేమీ కనబడలేదు. ఆ వెలుగులో.

“మీ కేమిటి మాటాడడం చూడో చెప్పండి” అన్న దామె స్పిర్టింగు రిచ్చిలో అటునిటు ఊగుతూ.

“నే నిది మాడడం తలపించింది అని ఆమెకు టేబిల్ గాం అందజేశాడు డాక్టరు.

ఆమె గాన్ని చువుకోలి ఒక చిరునవ్వు కిచ్చింది.

“ఇందులో ఏమింది? ముగ్గులు క్రిమెయి సందేశమే, మరేమీ రహస్యాలు లేవు ఇందులో.”

“నాకు ఇంగ్లీషు రాదన్న సమ్మతంతో నవ్వు నన్ను మోసగించాలని చూస్తున్నావు. నాకు ఇంగ్లీషు తెలీదు. నిజమే కాని నా దగ్గర ఒక డిక్షనరీ ఉంది. ఆ టేబిల్ గాం నీకు రిస్ మైకేల్ దగ్గర్నుంచి వచ్చింది. అతడు నీ ఆరోగ్యాన్ని సదా వాంఛిస్తున్నాడు. తన ప్రేయసి అయిన నీకు వేసవేల ముద్దులు కురిపిస్తున్నాడు. సరే అదంతా అలా ఉండనీ నేను నీకు చెప్పదలచిన సగ ఒక్కమాట నిన్ను నిందించాలనిగానీ, ఈ విషయంలో వెద్ద గొడవచేసి నలుగురినోటిలో పడవలెనగానీ నా అభిమతం కాదు. మనం అప్పుడే చాలా నిష్కారా లాడుకున్నాం. ఇప్పటికే మన సంగతి మన నాకర్లకు కులాసానుయాలలో చర్చనీయాంశంగా మారిపోయింది. ఇంక దీని కి అంతం రావాలి. అందుకే నేను నీ కేమిటా చెప్తున్నాను. నీకు సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ ఉంది. సువ్వు నీకు తోచినంత వయస్సు వచ్చు.”

కొంతసేపు మాటలు లేవు. ఆమె నెమ్మదిగా ఏమిట అరంభించింది.

“అబద్ధాలు చెప్పడం, అతర్వాత పశ్చాత్తాప పడడం—ఈ అవసరంలేకుండా ఉండేందుకు, నిన్ను నీ స్వేచ్ఛకు విడిచిపెట్టున్నాను. నవ్వు ఆ అబ్బాయిని కోరితే తప్పక ప్రేమించు. అతనితో విదేశాలకు వెళ్లదలచితే నా అభ్యంతరము ఏమీ లేదు. నవ్వు వెళ్లవచ్చు. నేనాక రోగిని సువ్వుకా యోవ్వన ప్రాదుర్యాకంలో ఉన్న లలనవు. ఆరోగ్యవంతురాలవు. నేనింకా అట్టేకాలం జీవించేవాణ్ణి కూడా కాదు. తెలిసింది కదా!”

ఆమెను రి గూటాడ లేక ఆగిపోయాడు డాక్టరు. ఆమె ఏడుస్తూనే మాటలు అందుకుంది. తన అవకాశం తనే వాలించుకున్నట్టు, అందులోనే తనకు మైకేల్ మీద ప్రేమ మర లింప శక్యం కాకుండా అయినట్టు, అతనితో

కలిసి విహరించడానికి తాను విదేశాలకు వెళ్లదలచినట్టు ఆమె స్పష్టపరిచింది. “మీ దగ్గర నేనేమీ దాచలేదు. నా జీవిత మంతా మీ చేతిలో ఉంది. తుంచుతే మీ చే మయినా చెయ్యగలరు. అందుకే మీ మృత్తి ప్రార్థిస్తున్నాను—మళ్ళీ నాకు ‘పాస్ పోర్టు’ సంపాదించి పెట్టండి” అన్న దామె ఒక రిట్టూర్ను విడుస్తూ.

“నీకు చెప్పానుకదా సువ్వుక స్వేచ్ఛావిహారీణి అని! నీ కోకరి ప్రాణేయత అక్కలేదు” ఆమె అతని దగ్గరగా వచ్చి అతని ముఖకళ చలికను సరిక్షిస్తుంది. ఆమె అతని మాటలను విజమైనవిగా ఇంతవరకు అర్థం చెసుకోలేదు. అందుచేత ఇప్పుడతని మనస్సులో ఏ మున్నురో తెలుసుకుండా మని ఆమె ప్రయత్నిస్తుంది. ఆమె ఎన్నడూ ఎవరికీ సమ్మతలేదు, (వారు ఎంత అభిమానము గురైనా సరే!) ఆమె శిశువేది వారిలో ఏమీ అప్పుమైన స్వార్థవంత లేకుండా ఉండదని ఆమె సంశయం అతిని ముఖంలోని భావాన్ని పరిశీలించడానికి ఆమెకు వెతుకు తున్నాయి. ఆ కళ్లలో పిల్లికళ్లలోని పచ్చని గీతలు కనిపిస్తున్నాయి.

“అయితే పాసుపోర్టు నా కప్పుకులభిస్తుంది?” “నీ కని లించు” అని చెప్పానే ఆయనకు తోచింది కాని, కాస్త శాంతించి జవాబు చెప్పాడు.

“సువ్వుపాడు కోరితే, అప్పుడే” “అలాగయితే ఒక నెలకు విదేశం వెళ్లాలని ఉంది?”

“సువ్వు ఇక మైకేల్ దగ్గరకే వెళ్లిపోవచ్చు. నేను నీకు విడాకులు ఇస్తున్నాను. దోషం నా మీదనే. ఆరోపించుకుంటాను రిస్ నిన్ను వెళ్లవచ్చు.”

“నా కలాగయితే వద్దు. విడాకు లిమ్మని ఎవరు మిమ్మల్ని అడిగారు—నాకు పాస్ పోర్టు కావాలి అన్నానుగాని?”

“విడాకులు ఎందుకని అట్టులేదు?” అని అడిగాడు డాక్టరు స్వరం కొంచెం హెచ్చించి.

“నా కిప్పుడు తెలిసింది. నేనంటే మీకు ఇష్టంలేదు. అందుచేత నన్ను విడాకులు యిచ్చి పదిలంచుకోవాలని చూస్తున్నాను. చాలా సంతోష మయింది మీ ఆలోచనకి. మీరు చేసే పని ఏమిటో తెలిసికోలేనంత ముగ్గురాలను కాను” అంటే ఆమె ముఖంలో తీవ్రత కనబరుస్తూ చూడగా లేచి వెళ్లిపోయింది.

“నేను విడాకులు పుచ్చుకోను. నేను మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టను. ముమ్మటికి వదును. నాకు సంఘంలో పరువు ప్రతిగులకు భంగం రాదూ? అదీగాక నా కప్పుడే ఇరవై ఏళ్లకు, గింకింకా ఇరవై ఒకటి ఇంక ఒకటి రెండేళ్లలో అతడు నన్ను వదిలేయవచ్చు. అప్పుడు నా బ్రతుకు ఏం కావాలి? నా కిప్పుడు కలిగిన మోహం చిరకాలం నిలుస్తుందని సమ్మతం ఏమిటి? అందుచేత నేను మిమ్మల్ని వదలలేను” అని గబగబా అనేసి జవాబుకూడా అనకాశం ఇప్పుకుండా చరచరా వెళ్లిపోయాంది.

“అలాగయితే నేనే నీన్న ఇంట్లోంచి గంటిస్తాను!” అని అరిచాడు డాక్టరు.

“నిన్ను తరిమివేస్తాను. సువ్వు లంజవు. నిన్ను తరిమివేయకపోతే నాకు మనశ్శాంతి లేదు?”

“అలాగే చూద్దారెండి!” అని గదిలోకి మాయమయింది ఆమె.

బాగా పొద్దెక్కింది డాక్టరు ఇంకా టేబిల్ దగ్గర కూచుని పెన్సిల్ తో ఒక కాగితం ముక్కమీద ఏమో రాస్తున్నాడు. “ముద్దు పాదాలు” కొంతసేపు పవారు చేస్తాడు. గోడ

(17 వ పేజీ చూడుడు)

నెరసిన వెంట్రుకల ఔషధము

రంగుపూయనక్కరలేదు. అయిర్వేదచికిత్స తెల్లనిరంగును మార్చి శాశ్వతముగా వెంట్రుకలకు వలపించుచును గుణం కానివో డబ్బు వాపసుచేయబడును. తెలుపు కొంచెమైయుండిన రూ 2-8-0 మధ్యరకమై యుండిన రూ 3-8-0 పూర్తిగాయుండిన రూ 5-0-0 గమనింపు—ఇది పెదడుకు కంటికి మంచి పోషణ నిచ్చు ఔషధము.

Dinrakshak Aushadhalaya,
No 214 P. O. Rajdhanavar (Hazariabagh)

కులాసాకబుర్లు :

“దక్షిణాయనం”

శ్రీ జి. యన్. సూరి

భారతదేశపు రాజకీయాలలో దక్షిణాయనం ఇప్పటికీ ఆరంభమయింది. సాధారణంగా ఋతువుల విషయంలో ఎట్లా ఉన్నా, అయినా నాలలో మాత్రం తేష్టిలు ఎప్పుడూ రావటం లేదు. అలాంటప్పుడు పరిమితిని అతిక్రమించి ఇంతకాలం ఉత్తరాాయనం ఎందుకు నడిచిందో సిద్ధాంతాలు సంజాయిషీ ఇవ్వాలి పంచాంగాలను సవరించవలసి ఉన్నదేమో పరిశోధించి చూడాలి. లెఖ్యప్రకారం మనకు జరిగిన అన్యాయానికి నష్టపరిహారంగా నూర్చుడు మన ప్రాంతంలో ఆదనంగా సంచరించేట్లు నిర్ణయించాలి.

ఇన్నాళ్లు ఉత్తరహిందూస్థానంవారికి పల్లకీలు మోసిమోసి మన నాయకుల భుజాలు కాయలు కాచినవి సవారికేలు వేసి వేసి గొంతులు వెలుగుచిపోయినవి. పరుగులు తీసి తీసి అరికాళ్లు బొబ్బలెక్కినవి వాళ్లు మన మీదకదంతోక్కటే అనే మహాభాగ్యమని పొంగిపోయినాము తైళ్లకు పోయేందుకు, లారీ దెబ్బలు తినేందుకు, సర్వస్వం ఆహుతిచేసేందుకు, అందరం అన్నదమ్ముల మని వారు అనేటప్పటికీ ఉచ్చి తట్టిబుల్లనాము అధికారంగాని, ఆదరంగాని, అనుభవించవలసినప్పటికీ “మీకు తెలియదాగాని, వైదొలగ” మనివెనక్కు వెట్టివేస్తే ఇకలింతుకుంటూ దిగబారిపోయినాము గాంధీమహాత్ముణ్ణి అడం పెట్టుకుని, ఆయనకు అంతుపట్టకుండా ఇంతవరకూ మనమీద సవారి చేయగలిగారు—మనకంటే ఏ విధంగానూ అధికులు కానివాళ్లు అదంతా ఈనాటికి తల్లక్రిందులయింది. అల్లావా డిల్లాహ్, ఇల్లావా డల్లాహ్ అని మీసంమీద చెయివేసి పాడుకోవచ్చు. ఒకప్పుడు శంకరాచార్యుడనే దాక్షిణాత్యుడు కాసాయగుడలు కట్టుకుని, స్వాములవారి దండం చేతులో పట్టుకుని, తత్పవితర్కాలలో, ఉత్తరహిందూస్థానంలో మతసీరాలు స్థాపించాడుట ఈనాడు రాజగోపాలాచార్యుడు అనే

దాక్షిణాత్యుడు ఖద్దరు గుడలు కట్టుకుని, చేతి కట్టను పట్టుకుని, అపాయంలేని ఉపాయాలలో ఢిల్లీ సీరాన్ని ఆక్రమించాడు ఒకాయనది మతోద్ధరణ అయితే మరొకాయనది దేశోద్ధరణ. వేదాంత తత్వజ్ఞుడు శంకరుడు; మనఃస్తత్వజ్ఞుడు రాజాజీ. ప్రతిఘటించినవార్లను పాదాక్రాంతులు చేసినవాడు మొదటివాడు; కాదన్నవార్లను సచ్చచ్చే తనవార్లనుగా మార్చినవాడు రెండవవాడు.

రాజాజీని, సరిపడనివాళ్లు జిత్తులమారినక్కతో పోలుస్తారు; అభిమానులు ఆయనను చాణక్యుడితో పోలుస్తారు కాంగ్రెసు హైకమాండుతో ఏకీభవించనివార్లందరూ రాజకీయంగా ఆత్మహత్య చేసుకున్నవార్లయినారు కాంగ్రెసు హైకమాండునేగాక మూలవిరాటునుగూడ ఢిక్కరించి, కొంతకాలం అజ్ఞాతవాసంచేసి, ప్రథమ భారతీయ గవర్నరు జనరల్ అయినాడు రాజాజీ. లాక్యంలో ఆయనకు దీక్షనవాడు దేశనాయకులలో మరొకడు లేడు హైదిరాబాదు విషయంలో ‘పోలీసు చర్య’కు మార్గం చూపినవాడు ఈ దాక్షిణాత్యుడేనని అభిజ్ఞవర్గాల అభిప్రాయం. డ్రెటివ్ వారితో పూర్తిగా తెగ తెంపులు చేసుకోకుండా వీలై సంతవరకు ఉపయోగించుకునే పథకాన్ని కుదర్చగలవాడు ఆయన ఒక్కడే.

శతగోపం చేతిలో పుచ్చుకుని ప్రధాన పరిపాలకుడుగా గడ్డెవ్విడ ఒక వైష్ణవుడు కూర్చుంటే, ద్వైతంపట్టుకుని రాష్ట్రీపతిగా తోడు బయలుదేరాడు, ఒక కరణంగారు. పుట్టినన్నాళ్లకు పురుషుడు యజ్ఞంచేశాడన్నట్లు ఆంధ్రుడొకడు ఈనాటికి కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు కాగలిగాడు దాక్షిణాత్యుడు రాష్ట్రీపతి కావటం ఉత్తరాదిపరుకుకు గిట్టదు ఇరవై యేళ్లక్రింద శ్రీనివాస అయ్యంగారనే మహారావణుడు సామదానభేదదండ్లపాయాలల ప్రెసిడెంటు పదవిని సాధించాడు ఏళ్లక్రిందనే

గాంధీగారి ముద్రపొందిన పట్టాభిగారు కేవలం స్వయంకృత్యుల ఆస్థానాన్ని దాక్షిణాత్యులకు తిరిగి లభింపచేశాడు ఈనాడు అంతంతమాత్రాన మకుటం లభ్యం కాలేదు పోటీ లేకుండా ఏప్పుకోబడడం మనోవర్తి అన్నాడు డాక్టరు పట్టాభి అందువల్లనే కాబోలు గడచిన రెండు ప్రష్కరాలలో జరిగిన రెండు పోటీ ఎన్నికలలోను ఆయన అభ్యుద్ధిగా ఉండడం తటస్థించింది కొద్దికొద్దితో ఒకసారి ఓడాడు; కొద్దికొద్దితో ఒకసారి గెల్చాడు

రాజాజీ చాణక్యుడు అయితే, డాక్టరు పట్టాభి యుగంధరుడు. జిత్తులు రాజాజీ సామ్యు అయితే, యుక్తులు పట్టాభిగారి సామ్యు తియ్యని మాటలతో విరోధులను స్నేహితులుగా మారుస్తాడు రాజాజీ; కుండ పగలగొట్టినట్లు మనసులో ఉన్నది బయటపెట్టి స్నేహితులను రెచ్చగొడతాడు పట్టాభిగారు ఉన్న సంస్థలకు జీవంపోయటములో రాజాజీ గట్టివాడు శాస్త్ర సంస్థలను సృష్టించడంలో పట్టాభిగారు మొనగాడు ఎటువంటి ప్రతిపాదనయినా అవకతవకలు వ్యక్తము కాకుండా సభికులు అంగీకరించేట్లు న్యాయవాదిగా ఉపన్యసించగలిగినవాడు రాజాజీ ఎంత క్లిష్ట సమస్యలయినా డాక్టరుగా విడగొట్టి తోలిచి, పరిశీలించి తన అద్వితీయ వాగ్విధిలో పాలను ఉనిపిపేయగలవాడు పట్టాభిగారు. కేంద్ర మంత్రివర్గంనుంచి మణుఖం చెట్టిగారి నిష్క్రమణకు పార్టీ మిటింగులోను పట్టాభిగారి గంభీరపన్యాసమే కారణమని విన్నవారు అంటారు.

దాక్షిణాత్యులు ఆక్రమించుకున్నది ఈ రెండు ప్రధానస్థానాలేకాదు. ఢిల్లీ మంత్రివర్గంలో ముఖ్యమైన ముగ్గురుమంత్రులు మనవాళ్లు. డాక్టరు జాకెమ్తాయి ఆధికమంత్రి; గోపాలస్వామి అయ్యంగారు రైల్వే మంత్రి; సంతానంగారు ఉపమంత్రి. వీళ్ళిగాక ఢిల్లీ సెక్రెటేరియెట్లో ముప్పాతిక మూడుపాళ్లు మన ప్రాంతీయులే రాజ్యాంగశాఖ సలహాదారు సర్ బి. యన్ రావు కన్నుడుడు; ఆధికశాఖ సలహాదారు సర్ వ్యాకరణం సరవారిరావు ఆంధ్రుడు. సంస్థానశాఖకు సలహాదారు శ్రీ వి. పి. మినకా మళయాళ దేశ కసుడు భారత రాజ్యాంగ పరిషత్తులో ప్రధాన చట్టాల నిర్మాణంలో సారథ్యం వహిస్తున్న వాళ్లు అధికంగా దాక్షిణాత్యులు

ఇన్నాళ్లు తక్కిన వ్యవహారాలలో మన వారిది వై యెయ్యగా ఉంటున్నా వైనిక శాఖలో మాత్రం మనవాళ్లకు అగ్రస్థానాలు లభించలేదు ఇప్పుడు అలోటు కూడ పూర్తి అయింది. జనరల్ కరియప్ప, జనరల్ తిమ్మయ్య మొదలైనవాళ్లు ఉన్నత మైన హోదాలను నిర్వహిస్తున్నారు తక్కిన పూర్తిగా తల్లక్రిందులయింది సులభంగా మనకోపును ఎవ్వరూ దిగతొక్కలేరు

అయితే దండధరుడు పటేల్ అనే ఉక్కుతునక ఒక డున్నాడనే విషయమాత్రం మరచిపోగూడదు. రాష్ట్రీయ అభిమానాలు, విద్యమాల ఉండకూడదని గంభీరంగా ఉపన్యాసాలు ఇస్తున్నా, తాను ఉత్తరహిందూస్థానం వాడినని, అందులో గుజరాతీవాడినని కలలోకూడ మరచిపోలేదు బొంబాయి ఎక్కడ గుజరాతీలకు తప్పిపోతుందేమోనని భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల ప్రమేయం ప్రస్తుతం పనికిరాదని బల్ల గుడ్డిచెబుతున్నాడు. అందువల్లనే మహారాష్ట్రీలన్నా, ఆంధ్రులన్నా ఆటే సరిపడదు. డాక్టరు పట్టాభిగారి ఎన్నికల సందర్భంలో ఓటింగు వివరాలను చూస్తే ఈ విషయం బోధపడుతుంది పటేల్ గారి పలుకుబడిను చొట్ట పట్టాభిగారికి వచ్చిన ఓట్లు వేళ్లమీద లెక్కపెట్టవచ్చు. వైగా ఆయన అనుచరుడైన ఎ కే పాటిల్ ఎన్నికల ముందు కోజున వేపల్లలోచేసిన ప్రకటన ఇందుకు నిదర్శనం. అదిగాక కాంగ్రెసు సంస్థకు ఉండవలసిన ప్రస్తుత కర్తవ్యాలను గురించి ఉపన్యాసం ఇచ్చాగానే పటేల్ వింత అభినందనల సందేశం పంపించాడు. “మీకు మా అభినందనలకంటే, సహకార సహాయాలే ఎక్కువ అవసరం” అన్నాడు ప్రభుత్వనిర్వహణ విషయంలోగాని, రాష్ట్రీవిభజన విషయంలోగాని నేను గీచిన గీటు దాటితే ఏమో నన్నట్లు భయిస్తుంది.

అయితే మన పట్టాభిగారు ఎటువంటి ఐదరింపులకూ లొంగేవాడుకారు కేవలం నిస్సహాయత్వో కేంద్రమంత్రివర్గానికి పక్కతాళం వేస్తున్న కాంగ్రెసు సంస్థను ఉద్దరించి బలవంతంగా చేయగలవాడు ఆయన ఒక్కడే. చేయలేకపోతే పదవి నై నా త్యజిస్తాడుగాని ఉత్తరాదివార్లకు మడుగు లాల్తడు రాజాజీ ఈయనకు అండగా ఉండగల డని విశ్వసించవచ్చు. వీరి ఉభయుల నాయకత్వం దక్షిణాయనం సలక్షణంగా గడవగల దని నిస్సంకోయంగా చెప్పవచ్చు

భారత రాజకీయాలు

(9 వ పేజీ తరువాయి)

తయారుచేసిన వీని కన్నీంటికి పోలికలు కలవు. నాటిలో ఉండే లోపములను పరించే మన రాజ్యాంగ చట్టమును మన దేశానందమునకు కలిగినట్లుగా రచించిపెట్టితిమి

కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు సంస్థానాల మీద సైనికవ్యవహారమునందును, విదేశాంగకార్యవహారమునందును, రహదారిల విషయములలోను మాత్రమే అధికారము వహించుటకు అవకాశమున్నది. ఆయా సంస్థానములు తమ సొంతరాజ్యాంగ పరిషత్తులను ఏర్పాటుచేసుకొని సొంత రాజ్యాంగ విధానములను నిర్ణయించుకోవచ్చునని అవకాశమిచ్చుట చాలా అధ్యాన్నము గానున్నది నాటి రాజ్యాంగ విధానములకున్నా ఇండియా రాజ్యాంగ విధానమునకున్నా వ్యత్యాసములుండే యెడల ఈవ్యత్యాసము దేశానికి ప్రమాదకరము ఇండియా ప్రభుత్వానికి గల అధికారము కొన్ని చోట్ల చలాయించబడవచ్చుననియు, మరికొన్ని ప్రాంతాలలో చలాయించ వీలులే దనియు నిశ్చయించగలదు స్వదేశ సంస్థానాలు తమ సొంత సేనను కూడా ఉంచుకోవవచ్చునని యీ రాజ్యాంగచట్టముసూచి అవకాశ వివృతబడినది. ఇది యింకా ప్రమాదకరము ఇందువల్ల దేశీకమత్యమునకే భంగము కలుగగలదు కేంద్ర ప్రభుత్వము కూలద్రోయబడవచ్చును. రాజ్యాంగపరిషత్తు చేసిన నిర్ణయములనే యీ రాజ్యాంగ రచనాకమిటీ అనువదించవలసినదై విధిలేక ఇట్టి అసంబద్ధ నిబంధనలను ఇందులో ఈ రాజ్యాంగ రచనాకమిటీ యిచ్చుమలేకపోయినను చేర్చవలసినవైన సంస్థానాలతరపు కమిటీ యున్నా రాజ్యాంగపరిషత్తు తరపు కమిటీ యున్నా రాయబారాలు జరిపి వ్రాసికొన్న

ఒడంబడికను రాజ్యాంగపరిషత్తు అప్పట్లో అనుసరించెను

1870 సం లో జర్మనీ రాజ్యమందు 25 సామంతరాజుల మండలము లు కి మాత్రము ప్రజా పరిపాలిత మండలములు ఉండెను అవి అన్నీ క్రమేణ తొలగిపోయి జర్మనీ అంతా ఒక్కటే రాజ్యమయ్యెను మన దేశం లో 15-47 తేదీ నాటికి 600 సంస్థానాలు వెలసి యుండెను కాని నాటిలో చాలా సంస్థానములు ఇండియా యూనియను ప్రభుత్వంలో చేరినవి ఇంకా 20 లేక 30 సంస్థానాలు మాత్రమే విడిగా మిగిలి యున్నవి ఇన్ని సంస్థానాలు ఇంత వేగంగా యూనియనులో సమేతనమగుట, చాలా ప్రశంసనీయము. మిగిలి యున్న సంస్థానాలు కూడా యూనియనులో చేరవలె ననియు రాష్ట్రీయులవలెనే అవి కూడా యూనియను వీలుబడిక్రింద నుండవలె ననియు కోరుచు ఆ సంస్థానాధీశులకు విన్నవించుచున్నాను. మా సంస్థానాలు కూడా యీ రాజ్యాంగచట్టము శాసనమయ్యేలోపుగా చేరగలవని తలంచుచున్నాను అంతేగాక, సంస్థానాలకు రాష్ట్రీలకు గల ప్రతిపత్తిలో వ్యత్యాసము తొలగిపోగల దని నా నమ్మకము.

రాజ్యాంగచట్టసంస్కరణావకాశం

ఈ రాజ్యాంగచట్టమును ఉత్తరోత్తరా సవరించి మార్పుచేయుటకు విశేషమైన చిక్కులు కల్పించలేదు రెండు ప్రత్యేకవిషయములలో మాత్రము రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వ శాసన సభల చే స్థిరపరచబడవలె ననే నియమ మొకటి ఏర్పరచబడెను మిగిలిన వ్యవహారములకు సంబంధించిన నిబంధన లన్నియు ఇండియా పార్లమెంటు వల్లనే మార్పుచేయబడవచ్చును మూడింట రెండువంతులమంది అంగీకరిస్తే మార్పు జరుగగలదు. ఈ రాజ్యాంగచట్టమును తయారుచేసి కాసిం

చెడి యీ రాజ్యాంగపరిషత్తులోని సభ్యులు ప్రజలలో కొద్దిమందికి మాత్రమే వోటింగు హక్కుఉన్న పరిస్థితిలో ప్రజాప్రతినిధులుగా నున్నారు ఇట్టి ప్రజాప్రతినిధి పరిషత్తులోని అధిక సంఖ్యాకులు ఆమోదించుటవల్లనే ఈ రాజ్యాంగచట్టం శాసించబడినదగుచున్నది అట్టి సందర్భంలో వయోజనవోటింగున్నా సార్వజనిక వోటింగున్నా ఏర్పడి ఎన్నుకోబడు ప్రజాప్రతినిధులు గల భవిష్యద్భారత పార్లమెంటు, యీ రాజ్యాంగచట్టమును మార్పు చేయుటకు అర్హతలదై యుండును.

సహధర్మచారిణి

(11 వ పేజీ తరువాయి)

మీదనున్న ఒక ఫోటో దగ్గరకువచ్చి ఆసూతాడు. అది ఏవేళ్లకింద తీయించుకున్నది పెల్లిఫోటో చాలాసేపు దాన్ని చూశాడు. కుటుంబముతా అందులో ఉన్నారూ మమగారు, అత్తగారు, తన భార్య, అప్పటికి ఇరవై ఏళ్లదే. తాను పెల్లి కొడుకువేమంలో; తన మామగారు నున్న గాయించుకున్న గెడాం, విలువైన దుస్తులతో ప్రీవీ కాన్సిలర్. తన అత్తగారు లావుగాఉంది, పొట్టి చేతులు, పొట్టికాళ్లు వికారంగా ఉంది ఆమె చూపులో అంతకన్న వికారం. తనభార్య కూడా అంతే. తల్లికన్న సాహసంతురాలుగా కనిపిస్తున్నా ఆమె చూపులోనే అదే వికారం. అది పెద్దవిత్తన పశుత్వం. ఇంక తాను వట్టి అమాయకుడుగానూ, దయాస్వరూపుడుగానూ ఉత్తముడుగానూ, మాయామర్మములు వీటి తెలియనివాడుగానూ, సరళస్వభావముడుగానూ కనిపించాడు. డాక్టరు ముఖంలో మందహాసం చిగిర్చింది తాను విద్యార్థిగ ఉన్నప్పుడు ఏ విచారము లేదు; ఏ అనుమానమూ లేకుండా ఈ పశువులలా

తనను ఆనందపరుస్తారనే నమ్మకంతో, ఆశతో వీరి నోటికి చిక్కిపోయాడు వారు తననే క్రమంగా భక్షిస్తూ తమ ఆనందాల్ని అనుభవిస్తున్నారు. తన ఆశలన్నీ, ఆశయాల్న్నీ, ప్రేమలన్నీ మంటకలిసిపోయాయి అప్పట్లో తను పాపేవాడు “య్యవ మేముంది, జీవితమేముంది, ప్రేమలేక, ఆనందములేక!” అని. మళ్ళీ తనకు తానే ఈ అనస్థలో ప్రశ్నించుకున్నాడు సుప్రసిద్ధుడైన ‘ప్రీస్ట్’ పుత్రుడు చక్కని శిక్షణలో పెరిగాడు. మంచి విద్య సభ్యసించాడు వృత్తిగా సరస్వ. మాయమర్మములు లేకుండా జీవించగలిగే తాను ఇంత నిస్సహాయంగా ఒక నీచ, హీన, వ్యర్థ, నీతిమాలిన, కుద్రజీవితంలో చిక్కిపోవడమేమిటి? ఏవిధంగానూ సహించడానికి వీలులేని దుర్గుణపురానికి లొంగిపోవడమేమిటి? పదకొండు గంటలయింది. కోటువేసుకొని హాస్పిటల్ కి బయలుదేరబోతూంటే నాఖరు ఎదురుగా వచ్చాడు

“ఏమిటి సంగతి?”
“అమ్మగారు ఇప్పుడే లేచారు. నిన్న రాత్రి మీరు ఇస్తానన్న సాతిక రుచెల్పు ఇప్పుడు ఇచ్చించుమన్నాడు” అన్నాడు

శ్రీ మహామునిసిఘంటిలయోగ

శాస్త్రము	5-0-0
గీతాబోధ-	0-4-0
ప్రార్థనగీతావళి	0-4-0
మానేజరు, ఆంధ్రగుంధమాల,	
7, తంబుకెట్టి వీధి	జి. టి. మద్రాసు

గవర్నర్ క్వెస్ట్
ఉన్నెగెంతు గుంటుల గుణము
ఈశ్వరసార్యశిలజమంత్రి